

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VI — Nr. 123

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 18 mai 1994

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
26.	— Lege privind organizarea și funcționarea Poliției Române	1—7
71.	— Decret pentru promulgarea Legii privind organizarea și funcționarea Poliției Române	7

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind organizarea și funcționarea Poliției Române

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Poliția Română face parte din Ministerul de Interne și este instituția specializată a statului care exercită pe teritoriul țării atribuțiile privind apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor, a avutului privat și public, prevenirea și descoperirea infracțiunilor, respectarea ordinii și liniștii publice, în condițiile legii.

Art. 2. — Activitatea Poliției Române se desfășoară exclusiv pe baza și în executarea legii. Polițiștii nu pot face parte din partide sau formațiuni politice.

Art. 3. — În îndeplinirea misiunilor ce îi revin, Poliția Română colaborează cu celelalte instituții ale statului care au atribuții privind asigurarea ordinii de drept și cooperează în acest sens cu cetățenii, în limitele legii.

Art. 4. — Poliția se organizează corespunzător organizării administrative a teritoriului țării. De asemenea, se poate organiza și după specificul unor sectoare ale economiei naționale — transporturi feroviare, aeriene și navale — sau al unor obiective economice și sociale, în funcție de numărul și importanța acestora.

Unitățile de poliție se înființează prin ordin al ministrului de interne.

CAPITOLUL II

Organizare și funcționare

SECȚIUNEA I

Structura organizatorică

Art. 5. — Poliția Română are următoarea structură organizatorică :

- a) Inspectoratul General al Poliției ;
- b) Direcția generală de poliție a municipiului București ;
- c) inspectoratele de poliție ale județelor ;
- d) inspectoratele de poliție pentru transporturi feroviare, aeriene și navale ;
- e) instituții de învățământ pentru pregătirea și specializarea polițiștilor.

Art. 6. — Inspectoratul General al Poliției este unitatea centrală a poliției care conduce, îndrumă și controlează activitatea tuturor celorlalte unități de poliție, desfășoară activități operative în cauze de importanță deosebită și orice altă activitate dată în competența sa prin lege.

Art. 7. — Inspectoratul General al Poliției este condus de un inspector general, numit prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministrului de interne. Inspectorul general este ajutat de un număr de adjuncți, numiți, la propunerea sa, de către ministrul de interne.

În aplicarea legii, inspectorul general al poliției poate emite dispoziții obligatorii pentru personalul din subordine.

Art. 8. — Inspectoratul General al Poliției are în structura sa organizatorică direcții generale, direcții, brigăzi, servicii și birouri înființate cu aprobarea ministrului de interne, în limita fondurilor la dispoziție.

SECȚIUNEA a II-a

Unitățile teritoriale din subordinea
Inspectoratului General al Poliției

Art. 9. — În municipiul București funcționează Direcția generală de poliție a municipiului București, condusă de un director general, ajutat de adjuncți.

În județe funcționează inspectorate de poliție, conduse de un șef al inspectoratului, ajutat de adjuncți.

Directorul general al Direcției generale de poliție a municipiului București, precum și șefii inspectoratelor de poliție ale județelor se numesc și se eliberează din funcție prin ordin de către ministrul de interne, cu avizul prefectului.

Art. 10. — În cadrul Direcției generale de poliție a municipiului București se organizează și funcționează unități de poliție ale sectoarelor, corespunzător organizării administrativ-teritoriale a acestuia.

În fiecare sector se organizează și funcționează secții de poliție. Numărul acestora se stabilește prin ordin al ministrului de interne, în funcție de întinderea teritoriului, de numărul populației, de numărul și importanța obiectivelor economice, sociale și politice, precum și de sarcinile specifice de activitate.

Art. 11. — În municipiile și orașele din județe funcționează poliții municipale și orașenești, iar în comune, posturi de poliție.

În municipii pot fi înființate secții de poliție, iar în comunele cu suprafață teritorială mare, cu sate și cătune dispersate, pot fi înființate birouri de poliție, potrivit criteriilor și în condițiile prevăzute de art. 10 alin. 2.

Art. 12. — În sectorul transporturilor feroviare, navale și aeriene se organizează și funcționează, cu competență specifică, inspectorate de poliție pentru transporturi.

Numărul inspectoratelor de poliție pentru transporturi și raza lor teritorială de competență se stabilesc prin ordin al ministrului de interne.

Inspectoratele de poliție pentru transporturi au în structura organizatorică servicii, birouri, compartimente, precum și posturi de poliție pentru transporturi feroviare, navale și aeriene.

Șefii inspectoratelor de poliție pentru transporturi și adjuncții acestora se numesc prin ordin de către ministrul de interne.

Art. 13. — Direcția generală de poliție a municipiului București, inspectoratele de poliție ale județelor, inspectoratele de poliție pentru transporturi, polițiile municipale, orașenești și secțiile din cadrul sectoarelor municipiului București și din alte municipii mari se pot organiza pe brigăzi, servicii, birouri și compartimente, potrivit ordinului ministrului de interne, și își desfășoară activitatea pe baza regulamentului de organizare și funcționare.

Art. 14. — Prin ordin al ministrului de interne, la propunerea șefului Inspectoratului General al Poliției, în cadrul inspectoratelor de poliție județene și al Direcției generale de poliție a municipiului București se pot înființa unități de poliție în obiective și domenii de interes public, în raport cu nevoile concrete de muncă și în limita efectivelor și fondurilor aprobate.

CAPITOLUL III

Atribuții

Art. 15. — Poliția Română are următoarele atribuții:

a) apără viața, integritatea corporală și libertatea persoanelor, avutul privat și public, celelalte drepturi și interese legitime ale cetățenilor și ale statului ;

b) asigură menținerea ordinii și liniștii publice și respectarea legii ;

c) asigură, împreună cu trupele de jandarmi, direct sau în cooperare cu alte forțe legitime ale statului, combaterea manifestărilor de violență, neutralizarea unor acțiuni de natură să împiedice desfășurarea normală a activității pe căile publice, în piețe, gări, în zonele de acces la punctele de control pentru trecerea frontierei și în alte obiective de importanță deosebită, restabilirea ordinii publice ;

d) stabilește măsurile necesare, potrivit sarcinilor ce-i revin prin lege, cu privire la asigurarea desfășurării normale a adunărilor și manifestărilor publice ;

e) îndrumă și coordonează organizarea și funcționarea pazei bunurilor la instituțiile publice și la agenții economici cu capital de stat și acordă, la cerere, sprijin de specialitate agenților economici cu capital privat, precum și altor solicitanți în organizarea și funcționarea pazei bunurilor ;

f) acționează pentru culegerea de informații în vederea cunoașterii, prevenirii și combaterii infracțiunilor, precum și în situațiile în care există date sau indicii că se pregătește săvârșirea de fapte ilicite ;

g) desfășoară, potrivit competenței stabilite prin lege, activități pentru constatarea săvârșirii faptelor prevăzute de legea penală și efectuarea cercetărilor în legătură cu aceste fapte ;

h) asigură paza și funcționarea, în condițiile legii, a locurilor de reținere și de arest preventiv organizate în cadrul unităților de poliție ;

i) desfășoară activități specifice de poliție în domeniul transporturilor feroviare, navale și aeriene ;

j) exercită controlul, potrivit legii, asupra deținerii, portului și folosirii armelor și munițiilor, a deținerii și folosirii materiilor explozive, a modului în care se efectuează operațiunile cu arme, muniții și materii explozive, precum și asupra funcționării atelierelor de reparat arme ;

k) exercită controlul, potrivit legii, asupra respectării normelor legale referitoare la produsele și substanțele toxice, stupefiante și radioactive, precum și la alte obiecte și materii supuse autorizării, care prezintă pericol public ori care pot fi folosite la săvârșirea de infracțiuni ;

l) supraveghează și controlează circulația rutieră, ține evidența conducătorilor de autovehicule și a autovehiculelor, în afara cazurilor exceptate prin lege ; colaborează cu alte autorități publice pentru îmbunătățirea organizării și sistematizării traficului, asigurarea stării tehnice a autovehiculelor, perfecționarea pregătirii conducătorilor auto și educarea rutieră a participanților la circulație ;

m) colaborează cu instituțiile de învățământ și cadrele didactice la activitatea de educare a copiilor și tineretului școlar, în vederea circulației corecte pe drumurile publice ;

n) coordonează și îndrumă în mod unitar, împreună cu Departamentul pentru Administrație Publică Locală, activitatea de stare civilă din administrația publică și asigură registrele și certificatele necesare pentru această activitate ;

o) ține evidența populației, eliberează acte de indentitate și înregistrează schimbarea domiciliului, precum și a reședinței cetățenilor români, în condițiile prevăzute de lege ; la comune, ține evidența nominală a cetățenilor români cu obligații militare ;

p) organizează, în condițiile legii, cazierul judiciar pentru ținerea evidenței persoanelor condamnate ori împotriva cărora s-au luat alte măsuri cu caracter penal ;

r) constată și aplică sancțiuni pentru contravențiile la dispozițiile legale date, în competența polițiștilor ;

s) participă, împreună cu unitățile de jandarmi și de pompieri, în cooperare cu trupe ale Ministerului Apărării Naționale, unități de protecție civilă și alte organe prevăzute de lege, la activitățile de salvare și evacuare a persoanelor și bunurilor periclitare de incendii, explozii, avarii, accidente, epidemii, calamități naturale și catastrofe, precum și de limitare și înlăturare a urmărilor provocate de astfel de evenimente ;

t) îndeplinește orice alte atribuții ce îi sunt date prin lege.

Unitățile teritoriale sunt obligate să sprijine perfecții, primării și președinții consiliilor județene în exercitarea atribuțiilor lor de menținere a ordinii și liniștii publice.

CAPITOLUL IV

Drepturi și obligații

Art. 16. — În realizarea atribuțiilor ce îi revin potrivit legii, polițistul este investit cu exercițiul autorității publice și are următoarele drepturi și obligații :

a) să legitimeze și să stabilească identitatea persoanelor care încalcă dispozițiile legale ori sunt suspecte și să ia măsurile legale care se impun ;

b) să conducă la sediul poliției, în vederea luării măsurilor legale, pe cei care prin acțiunile lor periclitează ordinea publică, viața persoanelor sau alte valori sociale, precum și persoanele suspecte a căror identitate nu a putut fi stabilită.

Persoanele suspecte de acțiuni prin care se periclitează ordinea publică, viața persoanelor sau alte valori sociale, care refuză să-și decline identitatea ori aceasta nu poate fi stabilită, sunt conduse la sediul poliției pentru clarificarea situației și, după caz, prezentarea acestora, de îndată, în fața organului de urmărire penală competent, activități ce nu pot dura mai mult de 24 de ore ;

c) să invite la sediul poliției persoanele a căror prezență este necesară pentru îndeplinirea atribuțiilor legale ale poliției, prin aducerea la cunoștință, în scris, a scopului și motivului invitației ;

d) să ia măsura reținerii, să pună în executare mandatele de aducere, mandatele de arestare și pe cele de executare a pedepselor în cazurile și în condițiile prevăzute de lege.

Organele de cercetare ale poliției au obligația să aducă de îndată la cunoștința celui reținut sau arestat, în limba pe care o înțelege, motivul reținerii sau arestării, iar învinuirea, în cel mai scurt termen. Învinuirea se aduce la cunoștință numai în prezența unui avocat ales sau numit din oficiu ;

e) să acorde sprijin persoanelor cu funcții ce implică exercițiul autorității publice, dacă acestea întâmpină rezistență fizică în executarea sarcinilor de serviciu ;

f) să intre, pentru îndeplinirea atribuțiilor legale, în orice incintă a unităților economice, a instituțiilor publice ori particulare, a organizațiilor social-politice, indiferent de deținător, de proprietar sau de destinația acesteia, la bordul navelor și aeronavelor române, cu respectarea dispozițiilor legale. Orice percheziție sau act de urmărire penală trebuie să se facă numai cu consimțământul conducerii acestor unități, instituții sau organizații, al comandanților navelor sau aeronavelor ori cu autorizația magistratului, în condițiile prevăzute de lege.

În caz de infracțiune flagrantă, consimțământul sau autorizația nu este necesară ;

g) să intre în locuința persoanelor fizice, la solicitarea sau cu consimțământul scris al acestora, ori cu autorizația magistratului, în condițiile prevăzute de lege.

În caz de infracțiune flagrantă, consimțământul sau autorizația nu este necesară ;

h) să controleze vehiculele aflate în circulație rutieră, în cazul săvârșirii unor infracțiuni grave ori când există indicii temeinice că săvârșirea de infracțiuni este iminentă, iar persoana sau bunurile căutate se află în zona controlată ;

i) să efectueze controale și razii când există indicii cu privire la săvârșirea de infracțiuni ori ascunderea unor infractori sau bunuri provenite din infracțiuni ;

j) să poarte asupra sa armamentul cu care este dotat și muniția necesară, indiferent dacă este în uniformă sau civil, și să folosească, pentru îndeplinirea misiunilor, autovehicule din dotare cu sau fără însemnele distinctive ale poliției ;

k) să folosească orice mijloace de transport și telecomunicații, indiferent de proprietar sau deținător — persoană fizică sau persoană juridică —, cu excepția celor aparținând corpului diplomatic, pentru luarea unor măsuri legale ce nu suferă amânare și care nu pot fi aduse la îndeplinire altfel. Cheltuielile ocazionale vor fi achitate ulterior, la cererea proprietarilor, și vor fi suportate, după caz, din fondurile organelor de poliție sau de persoanele ce au determinat intervenția ;

l) să folosească, gratuit, mijloacele de transport în comun în timpul serviciului pentru executarea unor misiuni care nu pot fi îndeplinite altfel ; personalul din poliția pentru transporturi are dreptul să folosească, gratuit, mijloacele de transport feroviare și navale în executarea sarcinilor de serviciu. Folosirea mijloacelor de transport se face pe baza legitimației de serviciu ;

m) să solicite sprijinul cetățenilor pentru îndeplinirea atribuțiilor legale referitoare la urmărirea, prinderea, imobilizarea și conducerea la unitățile de poliție a infractorilor, a persoanelor care întreprind acțiuni prin care pun în pericol integritatea corporală a altor persoane, a celor care tulbură prin acte violente ordinea și liniștea publică ori care degradează sau distrug bunuri, precum și a persoanelor care întreprind acțiuni de ultraj contra unui funcționar care îndeplinește o funcție ce implică exercițiul autorității publice ;

n) exercită orice alte drepturi și îndeplinește orice alte îndatoriri prevăzute de lege.

În exercitarea atribuțiilor, polițistul este obligat să își facă cunoscută, în prealabil, calitatea și să prezinte legitimația de serviciu. El este obligat să acționeze cu imparțialitate și demnitate, să aibă o conduită politicoasă și civilizată față de cetățeni, fermă și intransigentă față de cei ce încalcă legile țării.

Art. 17. — Pentru combaterea crimei organizate și a infracțiunilor grave, în interesul urmăririi penale, poliția poate solicita parchetului competent interceptarea convorbirilor telefonice și deschiderea corespondenței de către organele abilitate potrivit Legii nr. 51/1991.

Art. 18. — Pentru împiedicarea și neutralizarea acțiunilor agresive ale persoanelor care tulbură grav ordinea și liniștea publică, acțiuni ce nu au putut fi înlăturate sau anihilate prin utilizarea altor mijloace legale, polițistul poate folosi scutul de protecție, căști cu vizor, bastoane de cauciuc, bastoane cu energie electrostatică, dispozitive cu substanțe iritant-lacrimogene, jeturi de apă, arme cu glonț din cauciuc, câini de serviciu, precum și alte mijloace de imobilizare, care, de asemenea, nu pun în pericol viața sau nu produc o vătămare corporală gravă.

Mijloacele prevăzute la alin. 1 pot fi folosite împotriva persoanelor care :

a) întreprind acțiuni care pun în pericol integritatea corporală a altor persoane ;

b) încearcă, să pătrundă sau pătrund fără drept în sediile organelor administrației publice, ale partidelor politice sau ale altor instituții de interes public ori privat și periclitizează în orice mod securitatea acestora și a personalului ori tulbură desfășurarea normală a activității ;

c) ultragiază organele de ordine ori persoanele cu funcții ce implică exercițiul autorității publice, prin amenințare, lovire sau orice alte acte de violență.

Folosirea mijloacelor prevăzute la alin. 1 împotriva participanților la acțiunile agresive se va face în mod gradat, după atenționarea prealabilă, repetată, asupra uzului unor asemenea mijloace și lăsarea timpului necesar pentru încetarea acțiunilor și părăsirea zonei. Mijloacele folosite nu trebuie să depășească nevoile reale pentru împiedicarea sau neutralizarea acțiunilor agresive.

Art. 19. — În caz de absolută necesitate și când folosirea altor mijloace de împiedicare sau constrângere nu este posibilă, polițistul poate folosi forța armelor albe sau a armelor de foc, în condițiile strict prevăzute de lege pentru :

a) apărarea sa și a altor persoane împotriva atacurilor care le pun în pericol viața și sănătatea, precum și pentru eliberarea ostașilor ;

b) respingerea atacurilor îndreptate împotriva sediilor sau altor bunuri ale poliției ori asupra efectivelor forțelor de ordine, când viețile acestora sunt în pericol iminent ;

c) apărarea obiectivelor, a perimetrului terenului sau a persoanelor de care răspund ;

d) reținerea infractorilor prinși în flagrant care încearcă să fugă și nu se supun somației de a rămâne la locul faptei ;

e) reținerea infractorului care a ripostat cu arme albe sau de foc sau a celor evadați din locurile de deținere ori care fug de sub escortă.

Art. 20. — Se interzice folosirea mijloacelor prevăzute la art. 18 și 19 împotriva femeilor cu semne vizibile de sarcină, a persoanelor cu semne vădite de invaliditate și a copiilor, cu excepția cazurilor în care aceștia înfăptuiesc un atac armat sau în grup, care pune în pericol viața sau integritatea corporală a unor persoane.

Art. 21. — În cazurile prevăzute la art. 19 și 20 se va face uz de armă numai după ce s-a făcut somația legală. Somația se face prin cuvântul : „Stai !“. În caz de nesupunere, se somează din nou prin cuvintele : „Stai, că trag !“. Dacă cel (cei) în cauză nu se supune, nici de această dată, se somează prin tragerea focului de armă în sus, în plan vertical. În cazul în care, după executarea somației legale, potrivit prevederilor din prezentul articol, persoana (persoanele) în cauză nu se supune, se poate face uz de armă împotriva acesteia. Uzul de armă se va face în așa fel încât să ducă la imobilizarea celor împotriva cărora se folosește arma, pentru a se evita cauzarea morții acestora.

Uzul de armă se poate face fără somație în cazul atacului prin surprindere exercitat asupra polițistului sau asupra altei persoane, precum și pentru reținerea infractorilor care ripostează cu arme albe sau de foc, dacă lipsește timpul necesar pentru somație.

Art. 22. — Poliția intervine în forță pentru împiedicarea sau neutralizarea manifestărilor ce tulbură ordinea și liniștea publică, care pun în pericol viața și integritatea corporală a persoanelor și organelor de ordine sau amenință cu devastarea ori distrugerea de clădiri și bunuri de interes public și privat.

Intervenția în forță a poliției și a celorlalte organe de ordine, cu mijloace tehnice din dotare, va fi decisă, pentru fiecare caz în parte, de către prefect, primar sau înlocuitorii acestora din localitatea în care au avut loc asemenea evenimente, la solicitarea șefului organului local de poliție sau a înlocuitorului acestuia.

Folosirea mijloacelor tehnice din dotare se face numai după avertizarea și somarea, prin mijloace de amplificare sonoră, a participanților la dezordine, asupra necesității respectării legii și ordinii publice. Dacă, după avertizare, se încalcă în continuare ordinea publică și legile, polițistul numit ca șef al dispozitivului de ordine sau șefii ierarhici somează pe participanți, folosind formula: Prima somație: „Atențiune, vă rugăm să părăsiți... Vom folosi forța!”, urmată de semnale sonore și luminoase. Dacă, după trecerea perioadei de timp necesare dispersării, cei somați nu se supun, se folosește o ultimă somație, astfel: Ultima somație: „Părăsiți... se va folosi forța!”.

Dacă în astfel de situații se impune și folosirea armelor de foc, în prealabil se va repeta ultima somație.

Folosirea mijloacelor de împiedicare și constrângere încetează de îndată ce s-a restabilit ordinea publică.

Aprobarea intervenției nu este necesară în cazul în care asupra organelor de ordine se exercită violență ori acestea se află într-un pericol iminent.

Art. 23. — Fiecare situație în care s-a făcut uz de armă se raportează de urgență ierarhic. Dacă în urma uzului de armă s-a produs moartea sau vătămarea unei persoane, fapta se comunică de îndată procurorului competent.

Art. 24. — Prin ordin al inspectorului general al poliției sunt desemnați polițiștii care au calitatea de organe de cercetare penală.

În îndeplinirea activităților specifice, polițistul are competența teritorială corespunzătoare unității de poliție din care face parte.

În caz de continuare a unei măsuri sau activități specifice, polițistul poate acționa și în raza teritorială a altor unități de poliție, comunicând despre aceasta unității competente.

În caz de detașare sau misiune ordonată pe raza teritorială a altei unități de poliție, polițistul are competența teritorială stabilită pentru acea unitate. Polițistul din Inspectoratul General al Poliției are competența teritorială generală.

Art. 25. — Polițistul este obligat să intervină și în afara orelor de program, a atribuțiilor sale de serviciu și a competenței teritoriale a unității din care face parte, când ia cunoștință de existența unei infracțiuni flagrante, precum și pentru conservarea probelor în cazul altor infracțiuni a căror cercetare va fi efectuată de organele competente.

CAPITOLUL V

Personalul Poliției Române

Art. 26. — Personalul Poliției Române se compune din polițiști și salariați civili.

Drepturile și îndatoririle specifice de serviciu ale polițistului se stabilesc prin statut.

Art. 27. — Polițistului îi este interzis să provoace unei persoane suferințe fizice ori psihice, cu scopul de a obține, de la această persoană sau de la o terță per-

soană, informații sau mărturisiri, de a o pedepsi pentru un act pe care aceasta sau o terță persoană l-a comis ori este bănuită că l-a comis, de a o intimida sau de a face presiuni asupra ei ori asupra unei terțe persoane.

De asemenea, polițistului îi este interzis să comită acte de tortură, în orice împrejurare, oricare ar fi ea, fie că este vorba de stare de război sau de amenințări cu războiul, de instabilitate politică internă sau de orice altă stare de excepție.

Polițistul nu poate invoca ordinul superiorului sau al altei autorități publice, pentru a justifica încălcarea legii, în vreuna dintre situațiile prevăzute în alin. 1 și 2.

Art. 28. — Polițistul răspunde pentru faptele sale săvârșite prin îndeplinirea abuzivă a atribuțiilor de serviciu sau neîndeplinirea lor și poate fi tras la răspundere în condițiile prevăzute de lege.

Art. 29. — Personalul poliției este obligat să vegheze ca sănătatea și integritatea corporală a persoanelor a căror pază o exercită să fie pe deplin ocrotite și, în special, să ia imediat măsuri ca îngrijirile medicale să le fie acordate de fiecare dată când acestea se impun.

Art. 30. — Personalul poliției este obligat să aibă o conduită corectă, să fie integru și incoruptibil și să acționeze cu hotărâre pentru prevenirea și combaterea oricăror acte de natură să știrbească autoritatea și prestigiul instituției.

Art. 31. — Personalul poliției este obligat să respecte legea și să acționeze pentru împiedicarea oricărei încălcări a acesteia. Personalul poliției care ia cunoștință de încălcarea normelor cu privire la conduita polițistului este obligat să o semnaleze superiorilor ierarhici și, la nevoie, altor autorități competente.

Art. 32. — Personalul poliției se bucură de stabilitate la unitatea de poliție la care a fost numit. Avansarea în funcție, mutarea, transferarea sau detașarea, precum și scoaterea din poliție se pot face în cazurile prevăzute de statut și de regulamentul aprobat de ministrul de interne.

Art. 33. — Salariații civili sunt supuși prevederilor statutului funcționarilor publici, dispozițiilor Codului muncii și celorlalte norme legale referitoare la drepturile și îndatoririle acestora, în măsura în care prin prezenta lege nu se dispune altfel.

Art. 34. — Polițiștii provin din rândul absolvenților instituțiilor de învățământ de specialitate.

Pentru satisfacerea nevoilor de specialiști se pot încadra în poliție și absolvenții ai instituțiilor civile de învățământ.

Inspectoratul General al Poliției organizează cursuri pentru pregătirea de specialitate a polițiștilor, perfecționarea pregătirii de specialitate a acestora și a salariaților civili, în limita fondurilor aprobate în acest scop.

Pentru anumite perioade de timp, în condițiile legii, pot fi rechemate în activitate cadre de poliție din rezervă.

Art. 35. — Polițiștii depun la angajare jurământul prevăzut în statutul polițistului.

Salariații civili, la încadrare, depun următorul jurământ: „Jur să respect Constituția și legile țării, să păstrez secretul profesional și să-mi îndeplinesc cu bună-credință sarcinile încredințate”.

Art. 36. — Drepturile bănești ce se cuvin personalului poliției sunt stabilite prin legi și hotărâri ale Guvernului, în baza cărora ministrul de interne poate emite ordine și instrucțiuni de aplicare.

Art. 37. — Dreptul la pensie al personalului poliției se stabilește în condițiile legii.

Personalului poliției, familiilor și urmașilor acestora li se asigură asistență medicală, socială și, după caz, drepturile de asigurări sociale, în condițiile prevăzute de lege.

Art. 38. — În exercitarea atribuțiilor de serviciu, polițiștii se bucură de protecție deosebită, potrivit prevederilor legii penale.

În cazul infracțiunilor săvârșite împotriva soțului sau a soției ori a copiilor polițistului, în scop de intimidare sau răzbunare pentru măsuri legale luate de acesta în exercitarea atribuțiilor de serviciu, limitele maxime ale pedepselor prevăzute în Codul penal se majorează cu 2 ani.

Omorul săvârșit împotriva unui polițist în exercițiul atribuțiilor sale de serviciu sau în legătură cu îndeplinirea acestor atribuții constituie infracțiunea de omor deosebit de grav și se pedepsește conform art. 176 din Codul penal.

Art. 39. — Polițiștii care și-au pierdut total sau în cea mai mare parte capacitatea de muncă în urma săvârșirii împotriva lor a unor infracțiuni, în timpul sau în legătură cu serviciul, vor primi pensie pentru invaliditate permanentă, egală cu salariul avut în momentul respectiv, și vor beneficia, o singură dată, de o gratificație egală cu de cinci ori salariul din ultima lună de activitate.

Polițiștii care au devenit parțial incapabili de muncă în condițiile alin. 1 și nu mai pot exercita în continuare profesia vor beneficia de o pensie egală cu cel puțin 1/2 din salariul avut în ultima lună de activitate, de o gratificație egală cu de trei ori salariul avut în momentul respectiv, precum și de dreptul de a cumula pensia cu salariul pe care îl pot primi pentru o altă activitate desfășurată.

Art. 40. — Urmașilor polițiștilor decedați în timpul sau din cauza serviciului, ori în condițiile art. 38 alin. 3, li se acordă, conform legii, o pensie egală cu salariul integral pe care polițiștii respectivi l-au avut la data decesului.

În cazul când nu există urmași și nici soț supraviețuitor, dacă cel decedat era singurul susținător al părinților săi, aceștia vor beneficia, în condițiile legii, de jumătate din pensia de urmaș, stabilită potrivit prevederilor alin. 1.

Art. 41. — De drepturile prevăzute la art. 38, 39 și 40 beneficiază orice militar care a participat la acțiuni de cooperare în vederea îndeplinirii unor misiuni.

Art. 42. — În cazul persoanelor prevăzute la art. 38, supuse unor amenințări sau rele tratamente, ca mijloc de intimidare sau răzbunare, Ministerul de Interne are obligația de a le acorda operativ tot sprijinul, în vederea înlăturării pericolului, prinderii și tragerii la răspundere a vinovaților.

Art. 43. — Ministerul de Interne va avansa sumele necesare pentru acoperirea daunelor materiale suferite de polițiști și membrii de familie ai acestora, în condițiile art. 38, urmând să le recupereze de la persoanele vinovate, potrivit legii.

Art. 44. — Componentele forțelor armate care cooperează cu poliția și vor avea cazuri ce intră sub incidența art. 38 asigură sumele necesare pentru acoperirea daunelor materiale suferite de militari și familiile lor.

Art. 45. — Personalului poliției i se pot conferi ordine, medalii și titluri de onoare, prevăzute de lege, pentru îndeplinirea cu credință a obligațiilor ce-i revin, de apărare a ordinii publice și a legilor țării.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 46. — Unitățile Poliției Române cooperează cu :

- autoritățile publice centrale de specialitate și autoritățile administrației publice locale ;

- organele de stat cu atribuții în domeniul siguranței naționale ;

- marile unități, unitățile și instituțiile Ministerului Apărării Naționale în îndeplinirea unor atribuții privind paza unor obiective, combaterea manifestărilor de violență și restabilirea ordinii de drept, apărarea civilă, efectuarea obligațiilor militare, circulația pe drumurile publice, precum și a altor atribuții prevăzute de lege ori stabilite de Guvern sau prin hotărâre a Consiliului Suprem de Apărare a Țării ;

- celelalte unități și organe ale Ministerului de Interne.

Art. 47. — Șefii organelor locale ale poliției au obligația să informeze periodic sau la cerere pe prefecti și primari despre starea infracțională, măsurile luate pentru prevenirea și descoperirea infracțiunilor, menținerea ordinii și liniștii publice, asigurarea pazei și solicită sprijinul administrației publice în legătură cu măsurile ce se impun în unitatea administrativ-teritorială pentru aplicarea și respectarea legilor, decretelor, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului.

Art. 48. — Informațiile cu caracter confidențial, care sunt deținute de personalul poliției, trebuie ținute secrete, în afara cazului când îndatoririle funcției sau nevoile justiției impun dezvăluirea lor.

Art. 49. — Inspectoratul General al Poliției poate autoriza, la cerere, înființarea societăților de detectivi ori exercitarea activității de detectiv particular.

Condițiile de autorizare, organizare și funcționare a societăților de detectivi ori de exercitare a activității de detectiv particular se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Art. 50. — Poliția Română cooperează cu organele similare din alte state și cu organisme internaționale de poliție, în baza înțelegerilor la care România este parte. În cadrul Organizației Internaționale de Poliție Criminală — INTERPOL — cooperează cu polițiile naționale ale celorlalte state membre ale acestei organizații.

Art. 51. — Poliția Română își organizează banca de date privind infracțiunile și criminalitatea.

Art. 52. — Unitățile de poliție utilizează un parc propriu de autovehicule și au în dotare tehnică de luptă, aparatură tehnico-stiințifică și alte mijloace necesare îndeplinirii atribuțiilor de serviciu.

Pe lângă unitățile de poliție se pot constitui unități de asistență sanitară, secții sau asociații sportive și gospodării anexe.

Art. 53. — Structura unităților de poliție și posturile de personal pentru fiecare unitate se stabilesc de ministrul de interne, în raport cu efectivele aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Art. 54. — În termen de 90 de zile de la adoptarea prezentei legi, Guvernul va prezenta Parlamentului spre aprobare proiectul de lege privind statutul polițistului.

Art. 55. — Legea nr. 21 din 18 noiembrie 1969 privind organizarea și funcționarea miliției, precum și orice alte dispoziții contrare se abrogă.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților și Senat în ședința comună din 19 aprilie 1994, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
prof. univ. dr. **OLIVIU GHERMAN**

București, 12 mai 1994.
Nr. 26.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind organizarea și funcționarea
Poliției Române**

În temeiul art. 77 alin. (1) din Constituția României, promulgăm Legea privind organizarea și funcționarea Poliției Române și dispunem publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 11 mai 1994.
Nr. 71.

ÎN ATENȚIA CITITORILOR!

Prin Hotărârea Guvernului nr. 358/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 1 iulie 1991, a fost înființată Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, sub autoritatea Camerei Deputaților, care are obligația publicării în Monitorul Oficial al României a actelor normative, nepublicarea lor atrăgând inexistența acestora.

Pentru a cunoaște legislația ce a fost adoptată după Revoluția din Decembrie 1989, pentru a fi informați cu privire la dezbaterile parlamentare, pentru a putea contacta partenerul de afaceri pe care îl doriți, pentru efectuarea formalităților de publicitate prevăzute de lege, Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, prin Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, invită societățile comerciale, întreprinzătorii particulari din țară și din străinătate, precum și pe toți cei interesați, să se adreseze în acest scop zilnic între orele 8,00—13,00 la telefon 6.11.77.02 sau direct la sediul acestuia din str. Blanduziei nr. 1, sector 2.

Aducem, pe această cale, la cunoștință că, începând cu data de 1 ianuarie 1994, prețurile practicate de regie pentru publicațiile sale, la care puteți face abonamente la oficiile poștale, sunt următoarele :

	lei/trimestru
● MONITORUL OFICIAL, Partea I, română	12.600
● MONITORUL OFICIAL, Partea I, maghiară (ROMÂNIA HÍVATALOS KÖZLÖNYE)	27.600 (pentru trim. II/1994)
● MONITORUL OFICIAL, Partea a II-a	51.840
● MONITORUL OFICIAL, Partea a III-a	9.600
● MONITORUL OFICIAL, Partea a IV-a	86.400
● COLECȚIA LEGISLAȚIA ROMÂNIEI	6.000
● COLECȚIA DE HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ȘI ALTE ACTE NORMATIVE	13.500

Tarifele aplicate pentru publicațiile prevăzute de lege a fi inserate în „Monitorul Oficial”, de la data de 1 ianuarie 1994, sunt următoarele :

	lei
1. MONITORUL OFICIAL, Partea a III-a	
— pierderi de acte, de sigilii, ștampile, schimbări de nume, citații emise de instanțele judecătorești și notariatele de stat	per anunț 5.000
— acte procedurale ale instanțelor judecătorești a căror publicare este prevăzută de lege	per anunț 7.000
— extras-cerere pentru dobândirea sau renunțarea la cetățenia română	per anunț 12.000
— concursuri de ocupare de posturi didactice în învățământul superior	per cuvânt 100
— anunț privind examenul de capacitate pentru magistrați	per cuvânt 100
2. MONITORUL OFICIAL, Partea a IV-a	
— publicarea sentințelor judecătorești privind înființarea societăților comerciale	per anunț 55.000
— bilanțuri și conturi de profit și pierderi	per anunț 20.000
— modificări de capital social	per anunț 4.000
— lista activelor scoase la licitație sau a societăților comerciale propuse pentru privatizare	per poziție 10.000
— acte adiționale precum și alte publicații ale agenților economici, sub formă de text, a căror publicare este prevăzută de lege	per pagină manuscris 26.000
— publicații cu prezentare tabelară	per rând coloană 1.300
— anunț pentru licitație în vederea acordării unei concesiuni aprobate de Guvern	per anunț 9.000

Plata publicațiilor cuprinse în Partea a III-a și Partea a IV-a se va face prin mandat poștal pe adresa : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, calea 13 Septembrie — Casa Republicii, sector 5, București, cont de decontare 30.98.12.301 B.C.R.—S.M.B. sau cu dispoziție de plată.

EDITOR : PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, București, calea 13 Septembrie — Casa Republicii, sector 5, cont 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenți economici, București, str. Blanduziei nr. 1, sector 2, telefon 6.11.77.02.
Tiparul : Tipografia „Monitorul Oficial”, București, str. Jiului nr. 163, sector 1, telefon 6.68.55.58.